

անմատչելի չիչխաններու մէջ գանուած անցուկ շաւիղներէ, ապա մտանք Շեռեան և բարձրացանք ի հարաւ արևմուտս $5/4$ ժամու չափ աւելի հարաւ արևմտեան և հարաւային միջավայրի ուղղութեամբ, զեղեցիկ դրիւք զառիվեր մի բռնելով՝ լեռնային խոտերու ու ծաղիկներու միջէն միշտ զէպի վեր և երբեմն առնկող զնալով՝ մտանք մի փոքրիկ ձորահովիտ որ կը լինէր 60—80 արտաւար տարածութիւն: Այստեղ պատահեցանք երեք հատ ի հինաւուրց մնացած ուռի ծառերու, որք երկար ծիւղեր արձակած լինելով՝ օդին մէջ մեծ տարածութիւն կը բռնէին, նաև հարիւրաւոր ուխտաւորաց և որոց ծծիկեր երևխայոցը վերայ հովանի լինելով՝ մի մխիթարութիւն էր նաև մեզ և երբեմն պատասպարող անձրևէ:

Այս հսկայական ծառներու ներքև մի կենդանութիւն կայր, մի կողմ լուսադբիւրբ, միւս կողմ զոհի կաթսաներ բարկ կրակի վերայ կը զլլան (եռան) այս կողմ գառներ՝ այն կողմ ոչխարներ կը զոհուին. տեղ մի փոքրիկ մանկանց սուր ծիչն, տեղ մի պատանեաց խաղն ու երգն այն ինչ տեղ երիտասարդաց ազազակն, այն ինչ վայրն դավուլ զուռնայի հնչիւնը, որոց շուրջ պարող խումբը, զէպի բարձր կանաչ, կարմիր, սպիտակ, կապոյտ, դեղին հագնող կանանց ու հարսանց հագուստներու խշրտոցը և համեստ խօսակցութիւնը քիչ հեռուն թռչնոց և սարեկներու ծըլվլոցը, մեղուներու բզկոցը, բզէզներու սղտոցը, թիթեռնիկներու թռթռոցը, զեռուններու զոզրոցը, նաև 2—3 առուակներու ծործոր, ասոնց միջէն երբեմն լսելի կը լինէր այս ինչ այն ինչ ձորակէն հրացանաձգութեան ձայներ, կենդանութիւնը տակաւ առ տակաւ կաճէր, մեզնէ քիչ